

РЕШЕНИЕ

№ 946

гр. Пловдив, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Катя Р. Боева

при участието на секретаря Елена Ат. Неделчева
като разгледа докладваното от Катя Р. Боева Гражданско дело №
20215330107420 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба от „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД срещу Р. Г. М., с която се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: сумата от 177,35 лева, представляваща стойността на консумирана електрическа енергия в обект, находящ се в гр. *****, с ИТН: *****, за периода от 23.12.2018 г. до 20.11.2019 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда – 11.12.2020 г., до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 27,69 лева – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода от 12.02.2019 г. до 10.12.2020 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК № 262515/15.12.2020 г. по ч.гр.д. № 16600 по описа за 2020 г. на Районен съд Пловдив, IV гр. състав.

Ищцовото дружество твърди, че в качеството си на краен снабдител, съгласно чл.98а от Закона за енергетиката, продавало електрическа енергия на клиентите си при публично известни общи условия, които били одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-013/ 10.05.2008 г., влязло в сила на 27.06.2008 г. Общите условия били публикувани на сайта на дружеството, като за

влизането им в сила не били необходимо изричното им приемане от потребителите. Посочва, че на 16.01.2016 г. ответницата е подала искане за сключване на договор за присъединяване на обекти към електроразпределителната мрежа, ведно с документи, удостоверяващи право на строеж върху процесния имот. На 03.08.2016 г. същата депозирала документи за откриване на временно захранване. На 12.08.2016 г. бил монтиран електромер № *****, създадено било ИТН *****, бил подписан протокол за монтаж на електромер и за ответника бил открит клиентски номер *****. Излагат се съображения, че по силата на чл.7, т.1 от Общите условия и подадените документи ищецът поел задължението да снабдява с електрическа енергия обекта на ответника с ИТН *****, находящ се в гр. *****. Поддържа, че ответникът имал насрещното задължение да заплаща потребената електрическа енергия и мрежови услуги, като при неплащане в срок, дължал и обезщетение за забава. Твърди, че в изпълнение на поетите задължения за периода от 23.12.2018 г. до 20.11.2019 г. е доставил в обекта на ответника електроенергия и мрежови услуги на стойност 177,35 лева, която не била заплатена от потребителя. Последното довело до начисляване на обезщетение за забавено плащане в размер на 27,69 лв. за периода от 12.02.2019 г. до 10.12.2020 г. За посочените суми била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК № 262515/15.12.2021 г. по ч.гр.д. № 16600 по описа за 2020 г. на Районен съд Пловдив, IV гр. състав, която била връчена на ответника по реда на чл. 47, ал.5 ГПК, поради което се обосновава правен интерес от предявяване на настоящия иск. Моли за уважаване на предявените иски и присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от особения представител на ответника – адв. П., с който се взима становище за допустимост, но неоснователно на предявените иски. Посочва се, че в исковата молба се излагат съображения, че ответницата е представила документи, удостоверяващи право на строеж, но такива не са представени към исковата молба. Възразява се, че не е индивидуализиран в достатъчна степен процесния имот. Оспорват се начислените задължения по размер, както и обстоятелството, че при прекъснато електрозахранване, следва да се заплащат мрежови услуги. Поради изложеното моли предявените иски да бъдат отхвърлени.

В проведеното открито съдебно заседание на 16.03.2022 г., ищецът чрез неговия процесуален представител изразява становище, че всички дължими от ответника суми за изплатени – главница, обезщетение за забава и разноски. Поради изложеното моли предявените иски да бъдат отхвърлени поради изпълнение на задължението в хода на производството.

Адв. П. – особен представител на ответника, претендира предявените иски да бъдат отхвърлени, предвид изявлението на процесуалния представител на ищеца.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК, счита за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на предявените иски:

Видно от приложеното ч.гр.д. № 16600 по описа за 2020 г. по описа на Районен съд Пловдив, IV граждански състав, образувано по депозирано от „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД – гр. *****) заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, за сумите, предмет на настоящото дело е издадена заповед № 262515/15.12.2020 г. Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал.5 ГПК, поради което на основание чл. 415, ал.1, т.2 ГПК на кредитора е указано да предяви иск за вземането, предмет на издадената заповед за изпълнение на парично задължение, като в законовия едномесечен срок е предявен настоящият иск. Налице е пълен идентитет между претенциите, за които е издадена заповедта за изпълнение, и тези, предмет на производството по делото. Затова предявените иски са допустими.

По основателността на предявените иски:

За основателността на заявената главна искова претенция с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, във вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 94а. ал.1 ЗЕ, вр. чл. 91, ал.1 ЗЕ, ищцовото дружество следва да докаже при условията на пълно и главно доказване на основание чл.154, ал.1 ГПК наличието на 1) валидно облигационно правоотношение с ответника по доставката на електрическа енергия през процесния период, 2) че ответникът има качеството потребител на електрическа енергия, 3) че ищецът е изправна страна по договора, т.е. доставил е твърдяното количество електроенергия на електроснабдения обект

на ответника за исковия период, 4) размера на претенцията.

Облигационното правоотношение, което възниква и на което ищецът основава претенцията си, произтича от договор за продажба на електроенергия при общи условия, който се счита за сключен с конклюдентни действия – арг. от чл. 98а ЗЕ, вр. чл. 94а ЗЕ. Предпоставките за възникване на валидно облигационно отношение между електроснабдително предприятие и краен клиент на електрическа енергия /битов или небитов/ съгласно чл. 94а ЗЕ вр. чл.39 ЗЕ са следните: 1) притежаване от електроснабдително предприятие на лицензия за обществено снабдяване с електрическа енергия за дадена територия от границите на страната; 2) разположение на електроснабдения обект на крайния потребител в границите на лицензионната територия; 3) присъединяване на електроснабдения обект към електроразпределителната мрежа за ниско напрежение в лицензионната територия; 4) липса на избран друг доставчик на електроенергия.

В конкретния случай между страните не е спорно, че ищецът е притежател на Лицензия № Л-141-11/13.08.2004 г. за доставка на електроенергия на крайни потребители на територията на област *****, електроснабденият обект с ИТН *****, попада в лицензионната територия на ищеца, присъединен е към електроразпределителната мрежа за ниско напрежение в лицензионната територия, като крайният потребител не е избрал и не е сключил договор за доставка на електроенергия с друг доставчик.

Съгласно изричната норма на чл.98а, ал.4 ЗЕ публикуваните общи условия влизат в сила за клиентите на крайния снабдител, без изрично писмено приемане. Не се спори по делото, че Общите условия са одобрени от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, както и че са публикувани в един национален и един местен ежедневник преди процесния период. Ответникът не е изложил твърдения и не е представил доказателства да се е възползвал от процедурата по чл. 98а, ал.5 ЗЕ, поради което и следва да се счита за обвързан от общите условия на ищеца.

Съгласно чл. 1, т.4 от ОУ, клиент или потребител на електрическа енергия е всяко физическо лице, което е собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България електроразпределение” АД. Обстоятелството, че именно ответникът е титуляр

на правото на собственост на процесния имот не се оспорва от него. В тази връзка, то следва да се посочи, че в хода на устните състезания пред настоящата съдебна инстанция ищецът заяви, че ответникът е погасил в цялост процесното задължение, в това число са заплатени и всички сторени от ищеца разноси в рамките на заповедното и исковото производство. От една страна, цялостното погашение на дълга налага разбирането, че ответникът признава иска по основание и размер и от друга води до необходимост от отхвърляне на исковата претенция, но поради осъщественото пълно изпълнение в хода на процеса.

По отношение на разноските:

Доколкото е налице погашение на процесното задължение след образуване на делото, то разноси се следват на ищеца. Доколкото същите са изцяло заплатени от ответната страна, то съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените обективно, кумулативно съединени установителни иски с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 94а. ал.1 ЗЕ, вр. чл. 91, ал.1 ЗЕ и чл. 86, ал.1 ЗЗД за признаване за установено в отношенията между страните, че Р. Г. М., ЕГН: *****, дължи на „ЕВН България Електроснабдяване” ЕАД, ЕИК: 123526430, следните суми: сумата от 177,35 лева, представляваща стойността на консумирана електрическа енергия в обект, находящ се в гр. *****, с ИТН: *****, за периода от 23.12.2018 г. до 20.11.2019 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда – 11.12.2020 г., до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 27,69 лева – обезщетение за забавено плащане на главницата за периода от 12.02.2019 г. до 10.12.2020 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 ГПК № 262515/15.12.2020 г. по ч.гр.д. № 16600 по описа за 2020 г. на Районен съд Пловдив, IV гр. състав, **поради осъществено цялостно погашение** на задължението от ответника след подаване на исковата молба.

Решението може да бъде обжалвано от страните в двуседмичен срок от съобщаването му, с въззивна жалба пред Окръжен съд- Пловдив.

Препис от решението да се връчи на страните.

Да се издаде РКО на адв. Л.П. за сумата от 200 лева за осъществено процесуално представителство на ответника в настоящото производство.

След влизане в сила на решението, ч. гр. д. № 16600/2020 г. по описа на Районен съд Пловдив да се върне, предвид отпадане на необходимостта от същото, заедно с препис от решението с отбелязване на датата на влизане в сила.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____